Annus XXIV - Vol. XXIV **3 Novembris 1932** **Num. 11**

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Motu proprio, p. 353 - Sermo: de arte sacra, p. 355 - Constitutiones Apostolicae, p. 357 - Litterae Apostolicae, p. 363 - Epistolae, p. 375.

Acta SS. Congregationum: *Suprema S. C. S. Officii:* Tarentin. Decretum de communitate « Piccole Ostie », p. 378 - *S. C. Consistorialis:* I. Premislien-Leopolien. Decretum de finibus, p. 379. II. Provisio Ecclesiarum, p. 380 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Nominationes, p. 380. II. Approbatio, p. 380.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota:* Citationes edictales: I. Beryten. (Sciafika f. Kalil Mobarak), p. 381. II. Eistetten. (P. Maier), p. 382.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Preparatoria - Tribunale della S. R. Rota: Avviso - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 383-384.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 80 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Hic fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIV, n. 11 - 3 Novembris 1932)

ACTA PII PP. XI

MOTU PROPRIO

PAG.

Nostra animarum. - Templum S. Antonio Eremitae in Exquiliis dicatum catholicis slavici ritus addicitur. - *28 Octobris 1932* 353

SERMO

Tante opere d'arte. - Ex allocutione habita ad Emos Patres Cardinales ceterosque conventos, die 27 Octobris 1932, occasione dedicationis novae Pinacothecae Vaticanae, in ipsa sede 355

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I. *Quae ad aeternam.* - Dismembrationis et erectionis praefecturae apostolicae Tumacensis. - *1 Maii 1927.* 357

II. *Sollicitudo omnium Ecclesiarum.* - Dismembrationis et erectionis dioecesium Jaboticaballensis et Riopretensis. - *25 Ianuarii 1929.* 359

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Ut clero indigenae.* - Seiuncto territorio e vicariatu apostolico de Phat-Diem, clero indigenae committendo, erigitur vicariatus apostolicus de Thanh Hoa in Indosinis. - *7 Maii 1932* 363

II. *A venerabili fratre.* - Titulo privilegiisque minoris Basilicae insignitur templum conlegiale B. M. V. in civitate Friburgensi Helvetiorum. - *18 Maii 1932* 364

III. *Ut praefecturae apostolicae.* - Praefectura apostolica de Douala in vicariatum apostolicum erigitur. - *27 Maii 1932.* 365

IV. *Cum non sine.* - Erigitur in vicariatum apostolicum de Kisumu denominandum praefectura apostolica de Kavirondo. - *27 Maii 1932* 366

V. *Cum ea, quae rei.* - Fines reguntur inter vicariatum apostolicum de Kumasi et praefecturam de Navrongo. - *28 Maii 1932* 367

VI. *Cum non sine.* - Missio sui iuris de Hwangchow in Sinis in praefecturam apostolicam evehitur. - *1 Iunii 1932.* 368

VII. *Ut christiani nominis.* - Missio independens de Changtien in Sinis, in praefecturam apostolicam evehitur. - *1 Maii 1932* 369

VIII. *Litteris Apostolicis.* - Praefectura apostolica de Szepingkai in vicariatum apostolicum erigitur. - *1 iunii 1932* . 370

IX. *Cum vicariatus apostolicus.* - Seiuncto territorio e vicariatu apostolico de Luanfu erigitur praefectura apostolica de Hungtung in Sinis cleroque indigenae concreditur. - *17 Iunii 1932* . . 371

X. *Cum Vicariae Apostolicus.* - Ex apostolico vicariatu de Sianfu in Sinis distracto territorio erigitur praefectura apostolica de Chouchih et indigenae clero committitur. - *17 Iunii 1932* . . 372

PAG.

XI. *Ut prosperitati spirituali.* - Praefectura apostolica de Tatungfu in vicariatum apostolicum erigitur. - *17 Iunii 1932.* 373

XII. *Cum Minister generalis.* - Praefectura apostolica de Shohchow in apostolicum vicariatum erigitur. - *17 Iunii 1932* . . 374

EPISTOLAE

I. *Iam saepius ostendimus.* - Ad Emum P. D. Henricum tit. S. Bartholomaei in Insula S. R. E. Presbyterum Cardinalem Gasparri, quem mittit Legatum ad Congressum Eucharisticum e tota Aprutina regione. - *15 Augusti 1932.* . . . 375

II. *Sollemne semper catholicis.* - Ad Emum P. D. Alfridum Ildefonsum tit. SS. Silvestri et Martini ad Montes S. R. E. Presbyterum Cardinalem Schuster, Archiepiscopum Mediolanensem, quem deputat Legatum Suum ad centenaria solemnia manifestationis B. M. V. de Caravagio. - *15 Augusti 1932* . . . 376

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

Decretum: communitas religiosa vulgo «delle Piccole Ostie» Crispiani in archidioecesi Tarentina exsistens supprimitur. - *29 Octobris 1932* 378

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Premislien Latinorum-Leopolien. Latinorum.* - Decretum de mutatione finium dioecesium. - *7 Augusti 1931.* 379

II. Provisio Ecclesiarum 380

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Nominationes 380

II. Approbatio. 380

ACTA TRIBUNALIUM

S. ROMANA ROTA

Citationes edictales:

I. *Berylen.* et *Gibailen.* - Nullitatis matrimonii (Habib Yusuf-Sciafika f. Kalil Mobarak). - *4 Octobris 1932* . . 381

II. *Eistetten.* - Nullitatis matrimonii (Halbritter-Maier). - *4 Octobris 1932* . 382

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Preparatorio* 383

II. Tribunale della Sacra Romana Rota: *Avviso* 383

III. Segreteria di Stato: *Nomine* 383

IV. Necrologio 384

Annus XXIV - Vol. XXIV 3 Novembris 1932 Num. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

MOTU PROPRIO

TEMPLUM S. ANTONIO EREMITAE IN EXQUILIIS DICATUM CATHOLICIS SLAVICI RITUS ADDICITUR.

PIUS PP. XI

Nostra animarum a Christo Redemptore Nobis concreditarum sollicitudo, Nostraque erga omnes paternitas, qua pro cunctis divino munere fungimur, Nos movent ut ii etiam catholici Orientalium rituum fideles, qui Romae degunt vel ad Urbem peregrinantur, proprium templum habeant, in quo Deum, ad legitima suorum maiorum instituta, orare possint; quod iam a Decessoribus Nostris Armeni, Syri, Maronitae, Graeci quoque et Rutheni Rumenique obtinuerunt. Russis etiam Decessor Noster s. m. Pius PP. X sacras sancti Laurentii ad Montes aedes attribuerat, quae funditus nuperrime disiectae sunt.

Quapropter de Nostrae plenitudine auctoritatis, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, haec, quae sequuntur, motu proprio decernimus ac statuimus:

I. Templum in Exquiliis, prope Liberianam Basilicam, sancto Antonio Eremitae dicatum, quod plusquam sexaginta annos fuit profano usui addictum, ac feliciter in praesens Nostris sumptibus restauratum est, divino cultui reddatur, et, sub cura ac regimine Commissionis Nostrae Pontificiae pro Russia, omnibus slavici ritus catholicis, qui ab eadem pendent, destinetur et reservetur, integra tamen manente iurisdictione ordinaria dilecto filio Nostro

Cardinali in Urbe Vicario, eiusque cura Rectori commissa, qui pro tempore Nostrum Collegium Russicum moderatur.

II. Hoc in templo, qualibet feria sexta, sollemnius vero prima feria sexta singulorum mensium, peculiaris supplicatio celebretur ad normam antiqui officii slavici, quemadmodum apud Ruthenos Nostros et apud ipsos ab Apostolica Sede dissidentes fieri solet, quaeque inscribitur « Dulcissimi Iesu »; cui quidem supplicationi invocationes addantur ad Beatissimam Dei Genitricem Virginem Mariam et ad caelestes illos Patronos, quibus Russiae populos specialiter commisimus et committimus, sanctum videlicet Nicolaum thaumaturgum Myrensem et sanctam Theresiam a Iesu Infante.

III. Singulis annis sollemnior supplicatio pro iisdem populis cum liturgico eodem officio « Dulcissimi Iesu » celebretur feria sexta, quae secundam Dominicam post Pentecosten sequitur, ut, *qui mitis est et humilis Corde*, Christus Salvator et Rex mundi, Russiae populos ad seipsum et ad suam Ecclesiam reducere dignetur, eisque demum veram domi forisque pacem cum christiana animarum laetitia ipsaque rerum temporalium prosperitate benignissime concedat.

IV. Ut vero omnes slavici ritus filii Nostri ad easdem gratias implorandas magis magisque excitentur, praecipimus ut qui Consociationi praesunt, quam « Apostolatum Orationis » vocant, peculiarem eiusdem generis coetum in hoc templo instituant, qui de reparatione et expiatione pro nefandis « atheorum militantium » sceleribus maxime sit sollicitus.

V. Festum autem sanctae Theresiae ab Infante Iesu, ut Patronae eiusdem templi secundariae, ibidem anniversario die canonizationis eius, die scilicet XVII mensis Maii, singulis annis ritu slavico celebretur.

Quae omnia decernimus ac statuimus, contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXVIII mensis Octobris, XIII Episcopatus Nostri natali, anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XI

SERMO

Occasionem nactus dedicationis novae Pinacothecae Vaticanae, die XXVII Oct. MDCCCCXXXII, Ssmus D. N. Pius Pp. XI, commendata aedificii opportunitate, laudataque singulorum sollertia, qui, ad fines sibi propositos assequendos, sedulam operam navarunt, in primis praeclari architecti Lucae Beltrami, gravia haec verba fecit de arte sacra:

Tante opere d'arte, indiscutibilmente e per sempre belle, come quelle che stiamo per passare, ammirando, in rassegna; opere nella quasi totalità così profondamente ispirate al pensiero ed al sentimento religioso, da farle sembrare, ora, come fu ben detto, delle ingenue e fervorose invocazioni e preghiere, ora dei luminosi inni di fede, ora delle sublimi elevazioni e dei veri trionfi di gloria celeste e divina; tante e tali opere Ci fanno (quasi per irresistibile forza di contrasto) pensare a certe altre così dette opere d'arte sacra, che il sacro non sembrano richiamare e far presente se non perchè lo sfigurano fino alla caricatura, e bene spesso fino a vera e propria profanazione.

Se ne tentano le difese in nome della ricerca del nuovo, e della razionalità delle opere.

Ma il nuovo non rappresenta un vero progresso se non è almeno altrettanto bello ed altrettanto buono che l'antico; e troppo spesso questi pretesi nuovi sono sinceramente, quando non anche sconciamente, brutti e rivelano soltanto l'incapacità o l'impazienza di quella preparazione di cultura generale, di disegno — di questo sopratutto — di quella abitudine di paziente e coscienzioso lavoro, il difetto e l'assenza delle quali dà luogo a figurazioni, o, più veramente detto, a deformazioni, alle quali vien meno la stessa tanto ricercata novità, troppo somigliando a certe figurazioni che si trovano nei manoscritti del più tenebroso medioevo, quando si eran perdute nel ciclone barbarico le buone tradizioni antiche ed ancora non appariva un barlume di rinascenza.

Il simile avviene quando la nuova sedicente arte sacra si fa a costruire, a decorare, ad arredare quelle *Abitazioni di Dio* e *Case di orazione* che sono le nostre Chiese.

Abitazioni di Dio e *Case di orazione*, ecco, secondo le parole di Dio stesso o da Lui ispirate, ecco il fine ed il motivo d'essere delle sacre costruzioni; ecco le supreme ragioni alle quali deve incessantemente ispirarsi e costantemente ubbidire l'arte che voglia dirsi ed essere sacra e razionale, sotto pena di non essere più nè razionale nè sacra; come non è più arte razionale nè arte umana (e vogliamo dire degna dell'uomo e rispondente alla sua natura) l'arte amorale — come dicono — la quale nega o dimentica e non rispetta la sua suprema ragione di essere, che è d'essere perfettiva di una natura essenzialmente morale.

Le poche e fondamentali idee che abbiamo piuttosto accennate che esposte, lasciano abbastanza chiaramente intendere il Nostro giudizio pratico circa la così detta « nuova arte sacra ». Lo abbiamo del resto già più volte espresso con uomini d'arte e con Sacri Pastori: la Nostra speranza, il Nostro ardente voto, la Nostra volontà può essere soltanto che sia ubbidita la legge canonica, chiaramente formulata e santita anche nel Codice di Diritto Canonico, e cioè: che tale arte non sia ammessa nelle nostre Chiese e molto più che non sia chiamata a costruirle, a trasformarle, a decorarle; [1] pur spalancando tutte le porte e dando il più schietto benvenuto ad ogni buono e progressivo sviluppo delle buone e venerande tradizioni, che in tanti secoli di vita cristiana, in tanta diversità di ambienti e di condizioni sociali ed etniche, hanno dato tanta prova di inesauribile capacità di ispirare nuove e belle forme, quante volte vennero interrogate o studiate e coltivate al duplice lume del genio o della fede.

Incombe ai Nostri Fratelli di Episcopato, sia per il divino mandato che li onora e sia per la esplicita disposizione del Codice sacro, incombe, dicevamo, ai Vescovi per le loro rispettive Diocesi, come a Noi per tutta la Chiesa, invigilare affinchè tanto importanti

[1] Cf. can. 1164 § 1, 1279 § 2, 1296 § 3.

disposizioni del Codice stesso siano ubbidite ed osservate, e nulla nell'usurpato nome dell'Arte venga ad offendere la santità delle Chiese e degli Altari, a disturbare la pietà dei fedeli.

Siamo ben lieti di poter ricordare che già da tempo ed anche recentemente, da vicino a Noi e da lontano, non poche voci si sono levate a difesa delle buone tradizioni ed a riprovazione e condanna di troppo manifeste aberrazioni.

È con particolare compiacenza che fra le accennate voci ricordiamo quelle di Sacerdoti e di Vescovi, di Metropoliti e Cardinali, e tanto più solenni, concordi ed istruttive dove più grande appariva il bisogno.

Ma ecco che l'importanza delle cose e la vostra filiale attenzione quasi Ci facevano dimenticare di avervi Noi invitati non ad udire, ma a vedere ed ammirare. Venite dunque: vedete, ammirate.

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

PASTOPOLITAN. ET CALIEN.

DISMEMBRATIONIS ET ERECTIONIS PRAEFECTURAE APOSTOLICAE TUMACENSIS

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quae ad aeternam fidelium salutem conferre videntur, ea sollicito studio Romani Pontifices praestare ac decernere nunquam omiserunt. Iamvero cum dioeceses Pastopolitana et Caliensis in Columbiana Republica tam late pateant ut nequeat amplius in ipsis, necessitatibus auctis, animarum bono et catholicae fidei incremento satis prospici, Nos portionem quamdam territorii a praedictis dioecesibus seiungere et in apostolicam praefecturam erigere opportunum duximus. Quapropter certa scientia ac de Apostolicae potestatis plenitudine, auditis Episcopis Pastopolitano et Caliensi ac suffragante venerabili fratre Paulo Giobbe, Archiepiscopo titulari Ptolemaidensi ac penes Columbianam Rempublicam Nuntio Apostolico, suppleto quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, a dioecesibus Pastopolitana et Caliensi territorium intra fines ut infra descriptos inclusum disiungimus ac separamus, et in praefecturam apo-

stolicam erigimus et constituimus ipsamque e civitate principe *Tumaco* « Tumacensem » denominandam decernimus. Fines vero quibus erecta praefectura circumscribetur hi erunt: ad septemtrionem, ab extremis orisaustro-occidentalibus insulae *Ajicito* usque ad *Yurumangui* flumen, et secus decursum ipsius fluminis usque ad eius fontes. Orientem versus, a scaturigine *Yurumangui* fluminis, sectando ad meridiem montium illam catenam, cui nomen est *Cordigliera*, unde scaturiunt flumina *Soledad*, *Naya*, *Chuari*, *Segui* et *Agua Clara*, et nodum montuosum, qui constituit *Serrania de Agua Clara*. Dein ex hoc puncto per lineam rectam usque ad tangendos civiles limites, quibus regio (vulgo *dipartimento*) de *Cauca* ab alia de *Nariño* separatur, in loco qui inscribitur *Cerro del Loro:* hinc linea prosequitur iuxta flumen *San Pablo*, a capite sui fontis usque dum influit in flumen *Patia;* et per torrentem (*quebrada*) *Yanamba* usque ad attingendum flumen *Cuembi*, usque quo in flumen *Telembì* influat. Linea de qua supra prosequitur ad meridianam partem fluminis *Telembì*, usque ad huius coniunctionem cum flumine *Ramos* et inde usque ad fontes ipsius fluminis *Ramos*; dein torrentem *San Miguel* sequitur usque quo idem influit in flumen *Guabo;* hinc vero secus torrentem *Tipulquera*, qui in flumen *Puente de Palo* influit; et prosequitur usque quo flumen hoc ad flumina *San Juan* et *Plata* confluit. Ad meridiem vero fines erunt a flumine *Puente de Palo* confluente cum fluminibus *San Juan* et *Plata*, per fines Aequatoris, ad oceanum usque Pacificum. Ad occidentem denique a limitibus inter Columbiam et Aequatorem ín litore oceani Pacifici usque ad oras insulae *Ajicito* in parte boreali, inclusis duabus insulis *Gorgona* et *Gorgonilla* oceani Pacifici. Qua in circumscriptione comprehenduntur pagi sequentes *S. Francisco de Naya*, *Zaragoza*, *Micay*, *Timbiqui*, *Guapi*, *Iscuande*, *Charco*, *Mosquera*, *San Antonio*, *Salahonda*, *Tumaco*, *San Francisco*, *San Josè*, *Barbacoas*, *San Juan*, *Mataje*, *Travesia*, *El Recodo*, *El Diviso*, *Altaquer* et *Ricaurte*. Volumus praeterea ut praefectura apostolica Tumacensis ita a Nobis erecta et constituta curae et regimini tradatur et committatur Patrum Ordinis Eremitarum Recollectorum S. Augustini B. Mariae Virginis, vulgo *de la Candelaria*, sub dependentia ac iurisdictione Sacrae Congregationis de Propaganda Fide.

Ad haec autem omnia exsecutioni mandanda quem supra diximus venerabilem fratrem Paulum Giobbe, Apostolicum Nuntium in Columbiana Republica, deputamus cum facultatibus necessariis et opportunis etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, necnon controversias dirimendi, si quae in exsecutionis actu oriturae sint, et cum onere ad Sacram Congregationem Consistorialem mittendi intra sex menses ab his Litteris acceptis authenticum

exemplar peractae exsecutionis. Decernimus denique has Nostras Litteras valituras, contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis, non obstantibus. Quae autem hisce Litteris auctoritate Apostolica a Nobis decreta sunt, nulli hominum, nullo unquam tempore, infringere aut iis contraire vel quomodolibet repugnare liceat. Si quis vero, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, poenas a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutas se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo septimo, die prima Maii, Pontificatus Nostri anno sexto.

PETRUS CARD. GASPARRI
A Secretis Status.

CAIETANUS CARD. DE LAI
S. C. Consist. Secretarius.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Ioannes Zani-Caprelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol, XXXVI, n. 60. - M. Riggi.

II

S. CAROLI DE PINHAL

DISMEMBRATIONIS ET ERECTIONIS DIOECESIUM JABOTICABALLENSIS ET RIOPRETENSIS.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Sollicitudo omnium Ecclesiarum Nobis divinitus commissa id postulat ut dioecesium circumscriptiones adeo ordinentur, ut christifidelium regimen facilius aptiusque reddatur. Cum itaque dioecesis S. Caroli de Pinhal latissime pateat, Nos, postulante venerabili fratre Iosepho Marcondes Homem, Ecclesiae ipsius Episcopo, territorium eiusdem dioecesis dividendum et novas inde dioeceses erigendas statuimus. De consulto igitur venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum ac praehabito favorabili voto venerabilis fratris Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi titularis Caesariensis in Mauretania et Apostolici Nuntii penes Brasilianam Rempublicam, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, Apostolicae potestatis plenitudine, territorium ad eamdem S. Caroli de Pinhal dioecesim spectans in tres distinctas partes dividimus, in quarum una

dioecesim ipsam S. Caroli de Pinhal coarctamus ac circumscribimus, in ceteris vero duabus partibus ex novo erigimus dioeceses, videlicet Jaboticabalensem ab urbe *Jaboticabal* et Riopretensem ab urbe *Rio Preto* nuncupandas. Nova autem dioecesis Jaboticaballensis linea circumscribetur, quae initium sumens a flumine *Rio Grande* apud ostium fluminis *Rio Turvo* ascendit per idem flumen usque ad ostium fluminis *Rio da Onça;* pergit per hoc et per *Corrego das Anhumas* usque ad istius fontem principalem in *Furnas*, in parte occidentali praedii vulgo *fazenda « Gloria »*, inde ad fontem principalem fluminis *Corrego Rico*, in parte meridionali memorati praedii seu *fazenda « Gloria »*; descendit per flumen *Corrego Rico* usque ad eius ostium in *Rio Mogy Guassù*; prosequitur demum per flumina *Mogy Guassù*, *Pardo* et *Grande* usque ad ostium fluminis *Turvo*. Eadem autem dioecesis ita circumscripta sexdecim constituetur paroeciis, videlicet: *Jaboticabal*, *Barretos*, *Bebedouro*, *Pitangueiras*, *Viradouro*, *Monte Alto*, *Monte Azul*, *Tayassù*, *Tayuva*, *Olympia*, *Collina*, *Cajoby*, *Irupy*, *Piranjy*, *Guaracy* et *Severina*. Altera vero dioecesis *Riopretensis* limites habebit per lineam geographicam, quae procedens a flumine *Rio Grande* apud ostium fluminis *Rio Turvo*, ascendit per flumen istud usque ad ostium fluminis *Rio da Onça;* pergit per hoc et per flumen *Corrego das Anhumas* usque ad istius fontem principalem in *Furnas*, in parte occidentali praedii seu *fazenda « Gloria »*, et prosequens per limitem, qui relinquit dextrorsum aquas fluminis *Corrego das Anhumas* et sinistrorsum aquas rivuli *Ribeirao da Jurema* usque ad summum montem *Morro da Broa*, descendit per *Corrego Jurema Mirim* et rivulos *Ribeirao Jurema* et *Ribeirao dos Porcos* usque ad ostium rivuli *Ribeirao do Ururahy*, in parte meridionali *Ururahy*, inde ascendit per rivulum hunc usque ad ipsius fontem principalem et ex hoc ad fluminis *Rio Barra Mansa* seu *Cubatao* fontem, inter partem meridionalem et occidentalem de Pindorama, pergit per rivulum *Ribeirao Cubatao* seu *Barra Mansa* usque ad eius ostium in flumen *Rio Tietè*, dein per flumen hoc usque ad eius ostium in *Rio Paranà*; item per flumen istud usque ad ostium fluminis *Rio Grande* ac demum per flumen hoc usque ad ostium fluminis *Rio Turvo*, a quo huius circumscriptionis linea initium ducit. Quae dioecesis quindecim has paroecias complectetur: *Rio Preto*, *Ibirà*, *S. Adelia*, *Tabapuam*, *Mirasol*, *Nova Granada*, *Monte Aprazivel*, *Tanaby*, *Ariranha*, *Catanduva*, *Potyrendaba*, *Ignacio Uchôa*, *Cedral*, *Josè Bonifacio* et *Fernando Prestes*. Novarum istarum dioecesium Jaboticaballensis et Riopretensis sedem et cathedram episcopalem respective in urbibus *Jaboticabal* et *Rio Preto*, e quibus illae nomen mutuantur, perpetuo constituimus; quas idcirco ad civitatum episcopalium fastigium evehimus, una cum omnibus iuribus et privilegiis, quibus ceterae civitates episcopales in America Latina fruuntur. Ecclesias

autem paroeciales, SS. Virgini de Monte Carmelo in urbe *Jaboticabal* et S. Joseph in urbe *Rio Preto* dicatas, sub iisdem titulis exstituras, respective ad cathedralium dignitatem extollimus, simulque eis earumque pro tempore Episcopis tribuimus iura, honores, insignia, favores, gratias et privilegia, quibus ceterae cathedrales Ecclesiae ac ipsarum Praesules in America Latina ex iure communi pollent una cum omnibus oneribus et obligationibus iisdem adnexis. Easdem insuper cathedrales Ecclesias metropolitanae Ecclesiae S. Pauli in Brasilia suffraganeas constituimus earumque pro tempore Episcopos metropolitico iuri eiusdem S. Pauli Archiepiscopi subiicimus. Cum autem praesentis temporis adiuncta haud permittant quominus in novis istis dioecesibus canonicorum capitula modo instituantur, indulgemus ut interim pro canonicis dioecesani Consultores ad tramitem iuris eligantur. Volumus insuper et mandamus ut quamprimum fieri poterit saltem parvum Seminarium dioecesanum iuxta Codicis iuris canonici praescripta et normas a Sacra Congregatione de Seminariis traditas in utraque nova dioecesi erigatur, itemque ut singulae dioeceses Jaboticaballensis et Riopretensis suis sumptibus binos delectos iuvenes, aut modo saltem unum, in Pontificium Seminarium Pium Latinum Americanum de Urbe, non intermissa vice, mittant, ut sub oculis fere Romani Pontificis in spem Ecclesiae instituantur. Quod autem attinet ad harum dioecesium regimen et administrationem, ad Vicarii capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones decernunt. Quod vero ad clerum praecipue pertinet, statuimus ut, simul ac praefatarum dioecesium erectio facta fuerit, eo ipso clerici censeantur adscripti Ecclesiae illi in cuius territorio legitime exstant. Episcopalem mensam harum novarum dioecesium constituent curiae emolumenta et ceterae oblationes, quae a fidelibus, in quorum bonum dioeceses ipsae erectae sunt, praeberi solent, praeter ea quae ad hunc finem iam collecta sunt. Omnia insuper documenta et acta novas has dioeceses earumque clericos ac fideles respicientia quamprimum fieri poterit a cancellaria S. Caroli de Pinhal dioecesis respective cancellariis novarum dioecesium tradantur, ut in propriis archivis serventur. Nobis demum ac Sedi Apostolicae facultatem reservamus libere novam decernendi istarum dioecesium dismembrationem, quoties id in Domino opportunum visum fuerit.

Hisce itaque ut supra decretis et dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Benedictum Aloisi Masella, Archiepiscopum titularem Caesariensem in Mauretania, apud Brasilianam Rempublicam Nuntium Apostolicum, ipsique necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet

virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, atque omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu quomodolibet orituras, tribuimus, onere eidem imposito ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses, ab his Litteris datis computandos, authenticum exemplar transmittendi peractae exsecutionis. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum interest, vel sua interesse praesumant, auditi non fuerint ac praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu, notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem has Nostras Litteras dismembrationis, erectionis, evectionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Petri et Pauli, apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo nono, die vigesima quinta mensis Ianuarii, Pontificatus Nostri anno septimo.

Fr. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH
Cancellarius S. R. E.

CAROLUS CARD. PEROSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XL, n. 3. – M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

SEIUNCTO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE PHAT-DIEM, CLERO INDIGENAE COMMITTENDO, ERIGITUR VICARIATUS APOSTOLICUS DE THANH HOA IN INDOSINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ut clero indigenae apte conformato atque instituto sacrae missiones concrederentur, tum rec. mem. Decessor Noster Benedictus Pp. XV Epistola Apostolica *Maximum illud* optavit, tum Nos ipsi Litteris Encyclicis Nostris *Rerum Ecclesiae* quam maxime in votis habuimus; sacerdos enim indigena utpote qui ortu, ingenio, sensibus studiisque cohaereat cum suis popularibus, ad fidem catholicam eorum mentibus insinuandam mirum quam valet. Hoc sane ducti consilio, libenti animo excipiendas censemus Vicarii Apostolici de Phat-Diem supplicationes, suffragiis etiam auctas Delegati Nostri apostolici in natione Indosinensi. Ipse enim Apostolicus Vicarius Nos rogat ut, ad catholicam fidem facilius promovendam in territorio quod moderatur, in duas distinctas partes dividatur suus de Phat-Diem vicariatus, quarum una clero indigenae committenda erit. Nos autem, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibus rei momentis attento seduloque studio perpensis, haec quae sequuntur decernenda existimavimus. Nimirum motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, e vicariatu de Phat-Diem seiungimus territorium quod pertinet ad provinciam annamiticam de Thanh-Hoa et ad provinciam Laosianam de San-Nua seu de Huaphanh Câu-Laos; idemque territorium omne a vicariatu apostolico praedicto separatum, in novum erigimus vicariatum apostolicum, cui nomen facimus *de Thanh-Hoa*. Fines vero civiles inter Tunquinum et Annam iidem erunt ac fines inter vicariatum de Phat-Diem et novum vicariatum de Thanh-Hoa. Hunc autem novum a Nobis erectum vicariatum apostolicum de Thanh-Hoa, ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum, curis sacerdotum e Seminario Parisiensi missionum ad exteras gentes committimus; vicariatum vero de Phat-Diem, prout exstat post erectionem vicariatus de Thanh-Hoa, nempe e Tunquinensi provincia de Ninh-Dinh tantum constitutus, eodem nomine servato quo nunc

utitur de Phat-Diem, ad Nostrum pariter et Sanctae huius Sedis beneplacitum, clero saeculari indigenae ex nunc concredimus, ita tamen ut hodiernus Vicarius Apostolicus Coadiutorem indigenam quam primum expostulet, cui deinde ipsius vicariatus gubernium committatur.

Haec statuimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII mensis Maii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

TITULO PRIVILEGIISQUE MINORIS BASILICAE INSIGNITUR TEMPLUM CONLEGIALE B. M. V. IN CIVITATE FRIBURGENSI HELVETIORUM.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — A venerabili fratre Lausannensium, Genevensium et Friburgensium Episcopo edocemur Friburgi in Helvetia antiquum et celebre titulo Nostrae Dominae conlegiale templum exstare, in quo Beatae Mariae Virginis simulacrum, iam nomine atque auctoritate rec. mem. Decessoris Nostri Leonis Pp. XIII aureo diademate coronatum, servatur et colitur. Eodem vero in templo a Sancto Petro Canisio Confessore atque Ecclesiae Doctore primae erectae sunt in Helvetia consociationes Mariales, quae tantopere catholicae Fidei incrementum ac tuitionem iuvarunt. At simul cum Marialibus iisdem sodalitatibus nunc ipsa in sacra aede aliae quoque florent piae sodalitates atque artificum coetus, quae pietati religionique christifidelium fovendis se se ostendunt aptissima: adeo ut ex ipso Friburgensi templo erga Deiparam Virginem cultus et devotio in universam Helvetiam mirabiliter ac fructuose propagata sint. Haec animo repetentes, cum ipse Praesul, cleri plebisque fidelis fervida vota depromens, Nos enixis precibus rogaverit, ut, anno trecentesimo et quinquagesimo recurrente a consociationum Marialium, quas laudavimus, fundatione, enunciatum Mariale templum Friburgense ad gradum Basilicae minoris evehere

dignemur, Nos precibus hisce ultro libenterque adnuendum censemus. Conlatis itaque consiliis cum dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, templum Friburgense Nostrae Dominae, dioecesis Lausannensis, Genevensis ac Friburgensis intra fines positum, titulo ac dignitate Basilicae minoris decoramus, illique adnexa privilegia atque honorificentias tribuimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, seu pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII mensis Maii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status*.

III

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE DOUALA IN VICARIATUM APOSTOLICUM ERIGITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ut praefecturae apostolicae de Douala, in Africa Centrali, bono ac regimini spirituali facilius in posterum provideretur, opportunum visum est consilium praefecturam eandem in vicariatum apostolicum erigere. Qua re Nos, omnibus rei momentis attento seduloque studio perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, praefecturam apostolicam memoratam de Douala, in Africa Centrali, erigimus in vicariatum apostolicum eisdem ac praefecturae finibus ac nomine retentis, eundemque novum vicariatum de Douala sic per Nos erectum, curis committimus, ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum, Instituti a Spiritu Sancto, quod huc usque praefecturam nunc abolitam sollerter moderatum est.

Haec volumus ac mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVII mensis Maii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

IV

ERIGITUR IN VICARIATUM APOSTOLICUM DE KISUMU DENOMINANDUM PRAEFECTURA APOSTOLICA DE KAVIRONDO.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum non sine laetitia compertum habeamus, in praefectura apostolica de Kavirondo, in Africa Centrali, sodalibus concredita Societatis Sancti Ioseph de Mill-Hill, christianam rem convaluisse feliciter, cumque Delegatus apostolicus Noster Africae, attento tam prospero eiusdem missionis statu, Nos enixis precibus flagitaverit, ut praefecturam eandem in vicariatum apostolicum erigere dignaremur, Nos votis huiusmodi concedendum ultro libenterque existimavimus. Quare Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, praefecturam apostolicam de Kavirondo, in Africa Centrali, erigimus in vicariatum apostolicum eisdem ac praefecturae finibus retentis; ipsique novo vicariatui apostolico sic per Nos erecto, nomen facimus *de Kisumu*, eundemque curis relinquimus commissum, ad Nostrum ac Sanctae huius Sedis beneplacitum, Societatis praelaudatae Sancti Ioseph de Mill-Hill.

Haec volumus ac mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudican-

dum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVII mensis Maii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

V

FINES REGUNTUR INTER VICARIATUM APOSTOLICUM DE KUMASI ET PRAEFECTURAM DE NAVRONGO.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum ea, quae rei sacrae procurationi melius gerendae conducant, sollicito studio decernenda curemus, cumque Litteris apostolicis Nostris, die II mensis Februarii anno MDCCCCXXXII sub anulo Piscatoris datis, vicariatum apostolicum de Kumasi, in Africa Occidentali, ita e territorii parte vicariatus de Litore Aureo constituerimus, ut inter memoratum de Kumasi vicariatum et praefecturam apostolicam de Navrongo alia quoque remaneat pars territorii vicariatus apostolici de Litore Aureo in qua nondum Evangelii lumen illuxit, opportunum visum est ipsam regionem, quo christiani nominis propagationi aptius in eadem prospiciatur, ab apostolico vicariatu de Litore Aureo seiungere ac finitimae praefecturae apostolicae de Navrongo adsignare. Voto itaque praehabito Delegati Nostri apostolici Africae, conlatisque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, e vicariatu apostolico memorato de Litore Aureo eam territorii plagam, inter vicariatum apostolicum de Kumasi et praefecturam apostolicam de Navrongo sitam, dismembramus seu separamus, eandemque ex nunc et in posterum finitimae de Navrongo praefecturae apostolicae tribuimus.

Haec volumus, statuimusque, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, seu pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quid-

quam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVIII mensis Maii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VI

MISSIO SUI IURIS DE HWANGCHOW IN SINIS IN PRAEFECTURAM APOSTOLICAM EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum non sine laetitia compertum habeamus, in missione sui iuris seu independenti de Hwangchow in Sinis, sodalibus concredita Ordinis Fratrum Minorum, christianam rem feliciter convaluisse, ac propterea cum Minister generalis Ordinis memorati, suffragante Nostro in Sinis apostolico Delegato, Nos enixis precibus flagitaverit, ut missionem eandem in praefecturam apostolicam, iisdem finibus retentis, erigere dignaremur, Nos huiusmodi votis concedendum ultro libenterque censemus. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui negotiis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, omnibus rei momentis sedulo studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, memoratam Missionem sui iuris de Hwangchow in Sinis erigimus in praefecturam apostolicam iisdem ac Missionis finibus ac nomine retentis, eandemque novam sic per Nos erectam praefecturam apostolicam de Hwangchow Ordinis Fratrum Minorum sodalibus, qui ad hunc usque diem Missionem praefatam moderati sunt, ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum, in Domino committimus.

Haec volumus et mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die I mensis Iunii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VII

MISSIO INDEPENDENS DE CHANGTIEN IN SINIS, IN PRAEFECTURAM APOSTOLICAM EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ut christiani nominis propagationi aptius prospiceretur in Missione sui iuris de Changtien in Sinis, curis concredita religiosorum sodalium ex Ordine Fratrum Minorum, qui assiduo ministerio ibidem in evangelicam veritatem provehendam incumbunt, opportunum visum est eandem Missionem in praefecturam apostolicam erigere. Praehabito itaque voto Nostri Delegati apostolici in Sinis, conlatisque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, omnibus rei momentis sedulo studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, memoratam sui iuris Missionem de Changtien in Sinis erigimus in praefecturam apostolicam iisdem ac Missionis finibus ac nomine retentis; eandemque novam, sic per Nos erectam, praefecturam apostolicam de Changtien Ordinis Fratrum Minorum sodalibus, qui ad hunc usque diem Missionem praefatam moderati sunt, ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum, in Domino committimus.

Haec volumus et mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die I mensis Iunii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VIII

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE SZEPINGKAI IN VICARIATUM APOSTOLICUM ERIGITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Litteris Apostolicis Nostris, die XXVI mensis Martii, hoc anno, sub anulo Piscatoris datis, praefecturam apostolicam de Szepingkai in Manciuria quodam territorio iam apostolici vicariatus de Jehol ampliavimus; proindeque nunc votis concedendum censemus Moderatoris Societatis missionum ad exteras gentes provinciae Quebecensis, qui, ut rei sacrae procurationi melius gerendae eodem de Szepingkai in territorio prospiciatur, Nos rogat ut praefecturam eandem in vicariatum apostolicum erigere dignemur. Nos autem, praehabito voto venerabilis fratris Archiepiscopi Theodosiensis, Nostri in Sinis Delegati apostolici, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, omnibusque rei momentis sedulo studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, memoratam apostolicam praefecturam de Szepingkai in Manciuria erigimus in vicariatum apostolicum, eisdem ac praefecturae finibus hodiernis et nomine retentis; eundemque novum vicariatum apostolicum de Szepingkai, sic per Nos erectum, curis sacerdotum praelaudatae Societatis Quebecensis, ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum, in Domino committimus.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die I mensis Iunii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

IX

SEIUNCTO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE LUANFU ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE HUNGTUNG IN SINIS CLEROQUE INDIGENAE CONCREDITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum vicariatus apostolicus de Luanfu in Sinis, curis Ordinis Fratrum Minorum concreditus, ob nimiam amplitudinem suam facile nequeat ab uno eodemque Ordinario administrari, quandam ex eiusdem territorii partem seiungendam censuimus, quae a proprio moderatore regeretur. Praehabito itaque voto Delegati Nostri apostolici in Sinis, Nos, omnibus rei momentis attento ac sollicito studio perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, e memorato vicariatu apostolico de Luanfu tredecim sequentes sub-praefecturas civiles, nempe de Hungtung, Chaocheng, Fensi, Hohsien, Lingshih, Yunghwo, Sihsien, Taning, Puhsien, Lufeng, Siangling, Fowshan, Antseh, separamus sive dismembramus, atque inde ex eodem territorio novam apostolicam praefecturam nomine *de Hungtung* erigimus, Sacerdotibus saecularibus e clero Sinensi committendam.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVII mensis Iunii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

X

EX APOSTOLICO VICARIATU DE SIANFU IN SINIS DISTRACTO TERRITORIO ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE CHOUCHIH ET INDIGENAE CLERO COMMITTITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum Vicarius Apostolicus de Sianfu, suffragante quoque Delegato apostolico Nostro in Sinis, variis gravibus de causis Nos flagitaverit, ut ex apostolico suo vicariatu pars quaedam territorii ad Missionem independentem efformandam distraheretur; Nos, omnibus rei momentis attento ac sollicito studio perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, ut fides catholica illis in regionibus magis augeatur, memorati Vicarii Apostolici precibus annuendum censuimus. Quapropter, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, e memorato vicariatu apostolico de Sianfu sex sequentes sub-praefecturas civiles, videlicet de Chouchih, Shingping, Hushien, Wukung, Fufeng, Meishien, distrahimus sive separamus, atque inde ex eodem territorio novam apostolicam praefecturam nomine *de Chouchih* erigimus, sacerdotibus saecularibus e clero Sinensi committendam.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVII mensis Iunii anno MDCCCCXXXII Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

XI

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE TATUNGFU IN VICARIATUM APOSTOLICUM ERIGITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ut prosperitati spirituali christiani gregis in dissitis ab hoc religionis catholicae centro regionibus feliciter succrescentis aptius consulatur, Pastorum, qui eiusdem gregis regimen conducant, numerum data opportunitate augemus. Iamvero cum Delegatus apostolicus Noster in Sinis una cum Moderatore generali Congregationis Immaculati Cordis Mariae, vulgo « de Scheut » Nos instanter flagitaverit, ut, ad maius animarum bonum obtinendum, praefectura apostolica de Tatungfu in Sinis, quae sodalibus e praelaudata Missionariorum Congregatione concredita est, in vicariatum apostolicum erigeretur, Nos hisce votis annuendum censuimus. Quapropter, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui rebus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, praefecturam apostolicam de Tatungfu in Sinis ad ampliorem vicariatus apostolici dignitatem evehimus, eisdem ac praefecturae finibus ac nomine retentis; eundemque novum de Tatungfu apostolicum vicariatum curis relinquimus, ad Nostrum atque huius Sanctae Sedis beneplacitum, commissum Congregationis memoratae Immaculati Cordis Mariae. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVII mensis Iunii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

XII

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE SHOHCHOW IN APOSTOLICUM VICARIATUM ERIGITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum Minister generalis Ordinis Fratrum Minorum ad Fidei christianae progressum in territorio praefecturae apostolicae de Shohchow in Sinis aptius firmandum, a Nobis expostulaverit ut praefecturam eandem, Ordinis sui curis commissam, in vicariatum apostolicum erigere dignaremur: Nos, praehabito quoque voto Delegati Nostri apostolici in Sinis, optatis hisce annuendum libenti quidem animo existimavimus. Quapropter, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui rebus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praefecturam apostolicam de Shohchow in Sinis ad ampliorem vicariatus apostolici dignitatem evehimus, eisdem ac praefecturae finibus ac nomine retentis; eundemque novum de Shohchow apostolicum vicariatum curis relinquimus, ad Nostrum atque huius Sanctae Sedis beneplacitum, commissum Ordinis memorati Fratrum Minorum. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVII mensis Iunii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. HENRICUM TIT. S. BARTHOLOMAEI IN INSULA S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM GASPARRI, QUEM MITTIT LEGATUM AD CONGRESSUM EUCHARISTICUM E TOTA APRUTINA REGIONE.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Iam saepius ostendimus quam iucunda Nobis accidant virorum studia catholicorum, qui in unum congressi, sententiis industriisque conlatis, dedicatos divinae Eucharistiae honores tuendos amplificandosque contendunt. Quare libenti admodum animo officiosas litteras a Venerabili fratre episcopo Valvensi et Sulmonensi nuper accepimus, quibus docebamur, magna fidelium alacritate Eucharisticum e tota regione Aprutina conventum, ad proximum mensem, in urbe Sulmone apparari. Quod quidem nuntium eo Nobis gratius acceptiusque pervenit, quod congressio ista, a fortibus generosisque Aprutii filiis celebranda, peculiaris erit momenti, uti affertur, atque utilitatis. Declaranda namque erit in coetibus omnium communibus quanta ex augusto Sacramento virtus et efficacia ad catholicas missiones urgendas promovendasque effluere et manare possit. Et revera, quid aptius ad animos adulescentium corroborandos, qui ad arduas expeditiones sacras divinitus vocantur, quam « frumentum electorum et vinum germinans virgines »? (Zach., IX, 17). Quid pariter validius, quam huiusmodi sacramentum idemque sacrificium, passionis Christi « memoriale perenne », ad missionales inter tot labores et pericula constitutos erigendos atque sustentandos? Quid denique efficacius ad lumen fidei propagandum isto divinissimo dono, quod « mysterium fidei » vocatur, quodque ideo conlatum est hominibus, ut saluberrimos Christi redemptionis fructus dilargiatur? Itaque, quum maxime Nobis sit cordi, ut omnibus plane constat, catholicorum fidelium acrius in dies erga sacras missiones excitare voluntates, simulque sanctissimae Eucharistiae cultum impensius promovere, precibus eiusdem Sulmonensis episcopi adnuentes, splendorem Aprutini conventus Nostra quidem participatione adaugere percupimus. Quapropter tibi, dilecte fili Noster, libenter committimus, ut personam Nostram in eo congressu geras, teque hisce litteris Legatum Nostrum renuntiamus, quo coetibus sollemnibus sacrisque caerimoniis, quae Sulmone peragentur, nomine Nostro praesideas.

Minime vero ambigentes, quin mandatum feliciter exsecuturus sis, benignitatem Salvatoris nostri instanter imploramus, ut Ipse super huiusmodi conventum suorum munerum ubertatem effundat. Quorum quidem auspex esto, caritatisque Nostrae pignus, apostolica benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, sollerti episcopo Sulmonensi, ceterisque Aprutii Praesulibus et universis, qui sollemnibus intererunt, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XV mensis Augusti, anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XI

II

AD EM̃UM P. D. ALFRIDUM ILDEFONSUM TIT. SS. SILVESTRI ET MARTINI AD MONTES S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM SCHUSTER, ARCHIEPISCOPUM MEDIOLANENSEM, QUEM DEPUTAT LEGATUM SUUM AD CENTENARIA SOLEMNIA MANIFESTATIONIS B. M. V. DE CARAVAGIO.

PIUS PP XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Sollemne semper catholicis hominibus fuit in trepidis rebus dubiisque temporibus ad Mariam confugere et in materna Eius bonitate conquiescere. Ipsa enim Dei Parens, caelestium administra gratiarum, in celsissimo potestatis gloriaeque fastigio est in caelis collocata, ut hominibus per tot labores et pericula in terris peregrinantibus patrocinii sui subsidium impertiat. Iucundo itaque animo audivimus centenaria sollemnia ad oppidum Caravagium peragi, quinto saeculo vertente, ex quo benignissima Dei Mater mire se illic conspiciendam dedit, itemque splendidam huius prodigii commemorationem, in festo Nativitatis ipsius Beatae Mariae Virginis, celebratum iri. Illa enim die, praeter alias pietatis significationes faciendas, novum Virginis simulacrum, affabre exsculptum, per pia e tota dioecesi Cremonensi supplicantium fidelium agmina, comitantibus quidem ipsis animarum pastoribus civilibusque magistratibus, veluti per triumphum, ab oppido ad templum Caravagiense magnifica pompa transferetur. Quum autem ex hoc insigni sanctuario Mariano tot ac tanta huc usque in salutem christiani populi beneficia manaverint, praesertim ad integritatem fidei contra gliscentes haereses in Italia custodiendam et ad pericula temporum iniquorum propulsanda, proximorum sollemnium celebritatem Nostra quoque participatione augendam censemus. Quapropter te, dilecte fili Noster, qui

archidioecesi Langobardiae principi diligentissime praesides, his litteris Legatum Nostrum renuntiamus, ut sacris caerimoniis auctoritate Nostra praesis, minime dubitantes, quin egregia tua pietas romanaeque purpurae magnificentia non paulum ipsis sollemnibus Caravagiensibus afferat splendoris. Quo autem salutarium fructuum copia ubertasque accessionem accipiat, post Pontificale Sacrum nomine Nostro benedices populo: cui benedictioni quotquot intererunt, modo Ecclesiae praescriptis satisfecerint, iis damus, ut plenam admissorum veniam impetrare queant. Nos quidem publicis supplicationibus preces Nostras libentissime addemus, ut potentissima caelestis Patrona avitam fidem gentis italicae servare incolumem, et praesentes calamitates aerumnasque a filiis Nobis carissimis arcere et depellere benigne velit. Divinorum interea munerum auspex, peculiarisque Nostrae caritatis pignus apostolica esto benedictio, quam tibi, dilecte fili noster, sollertique Cremonensi episcopo, itemque eius dioecesis clero et fidelibus, iisque pariter, qui ad templum Caravagiense conventuri sunt, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XV mensis Augusti, in festo Assumptionis Beatae Mariae Virginis, anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

COMMUNITAS RELIGIOSA VULGO « DELLE PICCOLE OSTIE » CRISPIANI IN ARCHIDIOECESI TARENTINA EXSISTENS SUPPRIMITUR.

Inutiliter cessis quae hucusque de communitate religiosa vulgo « delle Piccole Ostie » Crispiani in archidioecesi Tarentina exsistente constituta sunt, Suprema haec Sacra Congregatio Sancti Officii necesse censet iam decretam eius dissolutionem ac suppressionem exsecutioni mandare. Audito igitur Ssmo Domino Nostro Papa, in solita audientia die 27 Octobris anni currentis R. P. D. Adsessori impertita, haec decernuntur:

I. Communitas religiosa vulgo « delle Piccole Ostie » Crispiani in Tarentina archidioecesi, opera potissimum Margarithae Spezzaferri fundata, dissoluta et suppressa declaratur.

II. Quae eidem hucusque piae mulieres quomodocumque nomen dederunt, a cuiusque generis voto aut vinculo aut obligatione religiosa plane dispensantur; ita ut earum omnibus et singulis integrum prorsus sit vel ad suos regredi vel in aliam religiosam Communitatem seu Institutum, servatis servandis, pro lubitu diverti.

III. Margarithae Spezzaferri perentorie vetatur usus habitus religiosi cuiuscumque nominis aut formae.

IV. Oratorium domus interdicto subiicitur cum vetito absoluto quempiam cultus actum in eodem exercendi.

Ita est.

Ex aedibus S. Officii, die 29 Octobris 1932.

A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

L. ✠ S.

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PREMISLIEN. LATINORUM–LEOPOLIEN. LATINORUM

DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

DECRETUM

Fideles pagi *Henrykówka,* pertinentes ad paroeciam *Milatyn* in dioecesi Premisliensi Latinorum, ab Apostolica Sede efflagitarunt ut ad viciniorem paroeciam *Wolczuchy* archidioecesis Leopoliensis Latinorum aggregarentur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, attento consensu tum Ordinarii Premisliensis Latinorum tum Ordinarii Leopoliensis Latinorum, atque praehabito favorabili voto R. P. D. Francisci Marmaggi, Archiepiscopi titularis Hadrianopolitani et Nuntii Apostolici in Polonia, oblatas preces benigne excipiendas decrevit.

Quapropter vi praesentis Consistorialis decreti statuit ut praefatus pagus *Henrykówka* a paroecia *Milatyn* et a dioecesi Premisliensi Latinorum separetur atque paroeciae *Wolczuchy* archidioecesis Leopoliensis Latinorum perpetuo adiungatur, mutatis hac ratione finibus earumdem dioecesium.

Ad haec autem exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputare dignata est praefatum R. P. D. Franciscum Marmaggi, Nuntium Apostolicum, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidem facto onere mittendi intra sex menses ad hanc Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 7 Augusti 1931.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

B. Renzoni, *Substitutus.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM *

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

18 Augusti 1932. — Abbatiae *nullius* Sancti Mauritii Agaunensis, praefecit R. P. Bernardum Burquier, canonicum Regularem Congregationis Helveticae a S. Mauritio Agaunensi, quem nominavit Episcopum titularem Bethleemitanum.

16 Septembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Marcianensi, R. P. D. Vincentium Castellanos y Nuñez, hactenus Episcopum de Tulancingo.

5 Octobris. — Cathedrali Ecclesiae Montis Regalis in Pedemonte, R. D. Sebastianum Briacca, archipresbyterum-parochum ecclesiae B. M. Virginis in caelum Assumptae, oppidi *Trecate* dioecesis Novariensis.

7 Octobris. — Cathedrali Ecclesiae Brigantiensi, R. D. Aloisium Antonium de Almeida, canonicum Ecclesiae cathedralis Bracharensis.

* Praecedenti fasciculo, p. 343, loco eius quod est *12 Augusti*, legatur *12 Septembris*.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis nominati sunt:

21 Iulii 1932. — R. P. Iacobus Mangers, e Societate Mariae, Episcopus electus Seljensis, *Vicarius Apostolicus de Oslo.*

— R. P. Matthias a Strijp, in saeculo Leonardus Trudo Brans, ex Ordine Capuccinorum, Episcopus electus Cornensis, *Vicarius Apostolicus de Padang.*

II

APPROBATIO

Decreto Sacrae Congregationi de Propaganda Fide diei 14 Martii 1932 Sanctissimus dignatus est definitive approbare Constitutiones Societatis hibernicae a S. Columbano pro missionibus ad Sinas.

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citationes edictales

I

BERYTEN. ET GIBAILEN.

NULLITATIS MATRIMONII (HABIB YUSUF-SCIAFIKA F. KALIL MOBARAK)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dñae Sciafika f. Kalil Mobarak, in causa conventae, eamdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 3 Decembris 1932, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendo, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedictae Dñae Sciafika, f. Kalil Mobarak, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. ✠ S. A. Jullien, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 4 Octobris 1932.

Adv. T. Tani, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mme Sciafika de Kalil Mobarak défenderesse en cette cause, Nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, n. 94), le 3 Décembre 1932, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de la dite Sciafika de Kalil Mobarak devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

II

EISTETTEN.

NULLITATIS MATRIMONII (HALBRITTER-MAIER)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Petri Maier, in causa conventi, eumdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 6 Decembris 1932, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Petri Mayer curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. ✠ S. H. Quattrocolo, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 4 Octobris 1932.

Adv. T. Tani, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Pierre Maier, défenfendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, n. 94), le 6 Décembre 1932, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Pierre Maier, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 25 Ottobre 1932, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati e Consultori teologi componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione della Ven. Serva di Dio Gemma Galgani, Vergine, i quali vengono proposti per la sua beatificazione.

TRIBUNALE DELLA SACRA ROMANA ROTA

AVVISO

Si fa noto che le domande di ammissione allo *Studio* della Rota, per il corrente anno giuridico, si ricevono negli Uffici del Tribunale fino a tutto il 20 Novembre.

Dalla Sede del Tribunale della Sacra Romana Rota, 10 Ottobre 1932.

M. Massimi, *Decano*.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

27 Ottobre 1932. L'Emo Sig. Cardinale Gaetano Bisleti, *Presidente della Pont. Commissione per gli Studi Biblici.*

» » » L'Emo Sig. Cardinale Eugenio Pacelli, *Membro della Pont. Commissione per gli Studi Biblici.*

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

11 Maggio 1932. Monsig. Giulio Cericioni (Roma).

» » » Monsig. Terenzio Ottone Hogan, della diocesi di Allahabad.

» » » Monsig. Giacomo Gianesini, della diocesi di Padova.

9 Giugno » Monsig. Giuseppe Borello, della diocesi di Susa.

» » » Monsig. Giovanni Bunino, della medesima diocesi.

30 » » Monsig. Mariano Del Frate, dell'archidiocesi di Camerino.

21 Luglio » Monsig. Pier Guido Barni, della diocesi di Pescia.

21 Luglio 1932. Monsig. Claudio Cuniberti, della diocesi di Mondovì.
» » » Monsig. Valentino Terreno, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Antonio Gaffuri, della diocesi di Como.
» » » Monsig. Leopoldo Brosig, dell'archidiocesi di Cracovia.
» » » Monsig. Ludovico Wrzol, dell'archidiocesi di Breslavia.
» » » Monsig. Carlo Tesarcik, della medesima archidiocesi.
4 Agosto » Monsig. Venceslao Oplt, della diocesi di Litomerice.
» » » Monsig. Stefano Rosenkranz, della medesima diocesi.
5 » » Monsig. Francesco Agagianian, della diocesi Patriarcale Armena.
25 » » Monsig. Rosario Calì, della diocesi di Acireale.
28 » » Monsig. Valentino Buiatti, dell'archidiocesi di Udine.
» » » Monsig. Antonio Campisi, della diocesi di Agrigento.
8 Settembre » Monsig. Adolfo Todini (Roma).
24 » » Monsig. Alfonso David, della diocesi di Anagni.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

2 Luglio 1932. Monsig. Nicolò Sheldija, della diocesi di Sappa.
21 » » Monsig. Giuliano Roszkiewicz, della diocesi di Siedlce.
» » » Monsig. Stanislao Grzeszko, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Boleslao Krasuski, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Emilio Kapoun, dell'archidiocesi di Olomouc.
25 Agosto » Monsig. Alessando Morelli, della diocesi di Caiazzo.
» » » Monsig. Domenico De Marco, della medesima diocesi.
21 Settembre » Monsig. Carlo Dell'Orbo, della diocesi di Vigevano.
25 » » Monsig. Giuseppe Majorino, della diocesi di Trivento.

Cameriere d'Onore extra Urbem *di S. S.:*

4 Agosto 1932. Monsig. Francesco Della Zuanna, della diocesi di Padova.

Cappellano Segreto d'Onore di S. S.:

30 Giugno 1932. Monsig. Augusto Leitinger, della diocesi di Seccovia.[1]

NECROLOGIO

13 Agosto 1932. Monsig. Luigi Perrichon, Vescovo tit. di Corona.
13 Ottobre » Monsig. Francesco Marnas, Vescovo di Clermont-Ferrand.
28 » » Monsig. Nicola Ciceri, Vescovo tit. di Dausara.
30 » » Monsig. Emmanuele Maria Polit, Arcivescovo di Quito.

[1] Eiusdem mentio ex errore irrepsit in lin. 8, p. 288.

MONITUM.

Omnes - qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis„ Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1932 nomina ezcidunt et danue subnotandi voluntas est - ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missis pro anno 1933 fasciculorum, volumen XXV complectentium, moram patiatur.

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

Sono pregati i nostri abbonati, ai quali scade l'abbonamento nel mese di dicembre 1932, e che vogliono rinnovarlo, di farlo al più presto possibile, affinchè non sia loro ritardata la spedizione dei fascicoli del 1933, anno XXV, volume XXV.

Nel rinnovare il loro abbonamento sono pure pregati di volerci inviare la fascetta con la quale ricevono il fascicolo, ovvero ricopiare i numeri che precedono il nome.

Nos abonnés, dont l'abonnement finit en décembre 1932, et qui désireraient le renouveler, sont priés de le faire au plus tôt, afin qu'il n'y ait pas de retard dans l'envoi des fascicules de 1933, XXVe année, volume XXVe.

Ils sont priés également de vouloir bien, en renouvelant leur abonnement, envoyer la bande sous laquelle ils reçoivent les fascicules, ou recopier les numéros qui précèdent leur nom.

Pro Italia, Lib. 30 — Extra Italiam, *L. it.* 50 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

MISSALE ROMANUM

ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum. *Editio quarta post typicam.* - Volumen paginis constans LX-728-[224]-8, charta manufacta. Typis rubris-nigris (cm. 22×31).

— Solutum	85 —	90 —	110 —
— (A) Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea aliisque ornamentis signatum	135 —	140 —	160 —
— (B) Volumen corio contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea, aliisque ornamentis signatum	160 —	165 —	185 —
— (C) Volumen corio contectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamentis aureis et cruce aurea perbelle signatum	175 —	180 —	200 —

Propria aliarum Dioecesium, si quidem eadem forma foliorum ac Missale nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Missale nostris curis edito absque pretii augmento consuentur.

MISSALE ROMANUM

ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recogaitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum. - *Tertia editio post typicam.* - Volumen paginis constans LXXXVIII-634-[202], charta subtili non translucida, nigro tantum crassoque charactere impressum, cum rubricis cursivis, quas vocant, litterarum formis (cm. 17×26).

— Solutum	30 —	33 —	40 —
— (A) Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra, cruce aurea aliisque ornamentis signatum	45 —	48 —	55 —
— (B) Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea, cruce aurea, aliisque ornamentis signatum	50 —	53 —	60 —
— (C) Volumen corio totum contectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamentis aureis et cruce aurea perbelle signatum	85 —	90 —	97 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

Sub prelo, mox in lucem edendus:

TRACTATUS CANONICUS
DE
MATRIMONIO

CURA ET STUDIO
PETRI CARD. GASPARRI
CONCINNATUS

EDITIO NOVA AD MENTEM CODICIS I. C.

Vol. I, pp. 472 — Vol. II, *cum allegatis*, pp. 620

In *brochure:*
Romae L. 50 —(A) In Italia L. 55 — Apud exteros L. 62 —
Volumina partim corio, partim linteo contectum, cum titulo aureo:
Romae L. 70 —(A) In Italia L. 75 — Apud exteros L. 82 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
CODIFICAZIONE CANONICA ORIENTALE - FONTI			
Fasc. VII. **Disciplina armena.** – *In corso di stampa*	—	—	—
Fasc. VIII. **Studi storici sulle fonti del diritto canonico orientale**	50 —	55 —	60 —
In hoc volumine, a pluribus doctis viris comparato, colliguntur studia historica et notitiae de fontibus iuris vel legislationis cuiusvis e disciplinis orientalibus.			
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi pro Clero Saeculari Romano, pro Anno Domini 1933	3,50	4 —	4,50
ORDO DIVINI OFFICII recitandi, sacrique peragendi iuxta Kalendarium Universalis Ecclesiae pro Anno Domini 1933. Accedunt *Regulae* in Missae celebratione servandae. In-16°, pp. 156	2,50	2,80	3,50
Officium et Missae in Nativitate Domini, *cum canta*, iuxta ordinem Breviarii et Missalis Romani. Editio typica Vaticana. – Vol. in-8°, pp. 112, charta optima	5 —	6 —	7,50
GUIDA di insegnamento religioso per le scuole elementari, secondo i vari punti del Programma ministeriale, a cura della Commissione superiore ecclesiastica per la revisione dei testi di insegnamento religioso, pp. 32	0,50	0,70	—
RELAZIONE sull'insegnamento della Religione nelle Scuole Primarie. Foglio di cm. 50×35. Frontispizio; Prospetto-relazione; Norme per l'ispezione dell'insegnamento religioso nelle Scuole Primarie. – Copie 50	22 —	22 —	—
Copie 100	40 —	40 —	—
NORME PER L'INSEGNAMENTO RELIGIOSO negli Istituti di istruzione media in Italia, emanate dalla Sacra Congregazione del Concilio. – Un fascicolo in-8° di pp. 24	1 —	1,40	1,60

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).